

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (16/6 77):

I anledning af spørgsmålet har sundhedsstyrelsen oplyst, at man fik kendskab til de såkaldte Helsingørpillen, da man i oktober 1976 gennem en af de farmaceutiske visitatorer modtog oplysning om, at der på et apotek i Helsingør efter ordination af en bestemt læge i byen blev fremstillet et større antal tabletter indeholdende en halv snes lægemiddelstoffer, alle kendt og anvendt her i landet i en årrække. Tabletterne skulle anvendes som afmagringsmiddel.

Et af indholdsstofferne var acetfenolisatin, der er et afføringsmiddel. Da dette stof muligt har visse uheldige bivirkninger, medens der findes andre stoffer med afførende virkning, der ikke har tilsvarende bivirkninger, var stoffet på sundhedsstyrelsens foranledning blevet fjernet nogen tid forinden fra de farmaceutiske specialiteter og de farmakopépræparater, hvori det hidtil var indgået. Det blev derfor overvejet at rette henvendelse til Helsingørslægen i denne anledning, men inden der var truffet beslutning herom, blev det for sundhedsstyrelsen oplyst, at acetfenolisatin ikke længere indgik i ordinationen. Kompositionen af »Helsingørpillen« er i øvrigt flere gange siden blevet ændret, og det fremgår af et indlæg fra den ordinerende læge i Ugeskrift for Læger den 28. marts 1977, at »sammensætningen endnu ikke har fundet sin endelige form«.

Sundhedsstyrelsen modtog den 18. november 1976 indberetning om, at en kvinde, der anvendte en P-pille på forsøgsstadiet og samtidig anvendte »Helsingørpillen«, var blevet gravid. Forholdet kunne muligvis ses som en følge af, at stoffet fenemal, der indgår i »Helsingørpillen« i nogle af de ordinerede sammensætninger, har forårsaget en begrænsning af P-pillens virkning. Yderligere indberetninger om denne bivirkning er indtil nu ikke modtaget.

Den 28. april 1977 indkom 2 bivirkningsmeddelelser fra samme læge om »voldsom medicamentelt exanthem« (allergisk hududslæt), 23. maj meddelelse om samme bivirkninger, den 26. maj om hjertebanken m. m. og den 27. maj en fjerde meddelelse om medicamentelt exanthem og den 3. juni yderligere 2 meddelelser herom. Samtidig kunne det af forskellige avismeddelelser i de sidste dage i maj se ud, som om de nævnte bivirkninger har vist sig i flere tilfælde end indberettet til sundhedsstyrelsen.

Af meddelelser i Ugeskrift for Læger og af de nævnte bivirkningsindberetninger fremgik det, at »Helsingørpillen« i forskellige variationer efterhånden blev ordineret af flere læger på Sjælland, måske i hele landet. Ved en underhåndshenvendelse fra sundhedsstyrelsen til det Helsingørspotek, der stadig måtte formodes at fremstille det største antal af disse tabletter, blev det oplyst, at der i de første måneder af 1977 var fremstillet 400.000–700.000 tabletter om måneden og i maj måned 1,6 millioner.

På denne baggrund udsendte sundhedsstyrelsen den 7. juni 1977 en advarsel til landets læger, hvori man gjorde opmærksom på de indberettede bivirkninger af »Helsingørpillen« og opfordrede lægerne til at afstå fra at ordinere midlet eller tilsvarende sammensatte midler, indtil forholdet var nærmere belyst.

Samme dag udsendte sundhedsstyrelsen en advarsel til brugerne i form af en pressemeddelelse, hvori man informerede offentligheden om risikoen ved anvendelsen af »Helsingørpillen« og opfordrede til, at man ophørte med brugen af den.

Endelig sendte sundhedsstyrelsen også den 7. juni 1977 en anmodning til embedslægestitutionen for Frederiksborg amt om hos den Helsingørslæge, der oprindeligt havde ordineret tabletterne, at søge indhentet en udtalelse om de nærmere omstændigheder omkring disse ordinationer.

Sundhedsstyrelsen har over for mig oplyst, at fedme i enkelte tilfælde kan give alvorlige vanskeligheder såvel af fysisk som af psykisk art. Det kan derfor i sådanne tilfælde være retfærdiggjort at anvende en behandling, der ikke er risikofri. En konkret afvejning heraf må foretages i hvert enkelt tilfælde. Hvorvidt »Helsingørpillen« har en slankende effekt som påstået, er uvist. I visse tilfælde har den i så henseende været virkningsløs, i andre synes der at have været en effekt. Det er dog ikke sikkert, om dette skyldes pillen eller f. eks. en diæt, der samtidig overholdes.

Efter sundhedsstyrelsens opfattelse forekommer et forbud mod »Helsingørpillen« ikke retfærdiggjort, og et forbud vil rejse tekniske problemer på grund af den varierende sammensætning. Sundhedsstyrelsen oplyser, at man vil vurdere, hvorvidt der er grund til yderligere skridt, når man har indhentet de ovenfor nævnte oplysninger gennem embedslægen.

På den givne baggrund finder jeg ikke for